

O Chlapcovi, ktorý bol vysoký ako semafor

ZuzkaB 15.06.2008

Hrdinská rozprávka o tom, že aj handicap niekedy príde veľmi vhod.

Kde bolo tam bolo, bol raz jeden Chlapec, ktorý bol vysokááánsky ako semafor. Najradšej sa hrával vonku, čo bolo vzhľadom na jeho výšku celkom pochopiteľné. Veď si len predstavte, aké nepríjemnosti zažíval v obyčajnej izbičke - stále sa len krčil, čupel, hlavou narážal do stropu a rozbíjal lampy, nohami prevracal stôl aj so stoličkami, rukami drgal do skriniek, skrátka, nijakovsky sa nevedel usadiť.

Ale zato vonku, pod holým nebom, tam mu bolo hej! Šantiť a behať s inými deťmi ho vždy lákalo. Lenže keď sa deti hrali na naháňačku, Chlapec vysoký ako semafor svojimi dlhokááanskými nohami bežal rýchlejšie ako vietor a hocikoho raz-dva chytil. A tak sa s ním deti už viac nechceli naháňať.

Inokedy sa zasa deti hrali na schovávačku. Ale Chlapec vysoký ako semafor sa veru nemal kde schovať, do žiadnej skrýše sa nezmestil. Nadovšetko, zhora mal výhľad ako z rozhľadne a všetky schované deti hneď zbadal. A tak sa s ním deti už nechceli hrať ani na schovávačku.

Chlapec vysoký ako semafor bol z toho smutný a radšej sa hrával sám. Túlal sa po lúkach a lesoch, pozoroval stromy, tešil sa zo spevu vtákov a z vône kvetov, fotil si zvieratká. A bolo mu celkom fajn, i keď občas aj clivo.

Raz na jednej prechádzke prírodou išiel popri železničnej trati, keď tu zrazu - čo nevidí? Krížom cez koľajnice leží spadnutý strom, starý mohutný buk. "Veď to je nebezpečné!" - preletí mu v tej chvíli hlavou. "Keď pôjde tadiaľto vlak, nabúra do stromu, vykoľajú sa, prevrátia, a mnoho ľudí v ňom sa zraní, možnože aj zomrie!" Čo teraz?

"Hmmm, asi by som mal zavolať požiarnikov..." , rozmýšľa.

"Húuuu, tudu - tudu, tudu - tudu, ..." začuje z diaľky blížiaci sa vlak. Na hasičov teraz nie je čas, musí ten vlak zastaviť stoj čo stoj! Lenže ako?

"Keď som vysoký ako semafor, tak zo seba spravím semafor!" -prebleskne mu hlavou, a už sa postaví ku koľajniciam, jednu ruku natiahne ponad ne ako závoru a druhou svieti baterkou cez červené auto na svojom tričku, ktoré si narýchlo vyzliekol.

Rušňovodič z lokomotívy pozerá a pozerá, a ide si oči vyočiť: veď tuto nikdy žiaden semafor nebol, kde sa len nabral? Ale predpisy sú predpisy, na červenú sa musí stáť, a tak poriadne zatiahol brzdu. Vlak zastavil tesne pred naším semaforom tak prudko, až cestujúci popadali zo svojich sedadiel.

Rušňovodič sa vyklonil z okienka a obzeral si ten zvláštny semafor. "Ty nezbedník akýsi!" - osopí sa na Chlapca. "Takto si robiť žarty! Vieš, koľko budeme kvôli tebe meškať?" Aj by ho bol od zlosti za uši vyťahal, keby bol dočiahol.

Chlapec bol z takého nevďaku dosť zaskočený, tak sa zmohol len na nezrozumiteľné "Ale veď pozrite sa tam ..." a rukou ukázal na spadnutý strom. Rušňovodič sledoval jeho prst, a zrazu vypúli oči veľké ako žaba, vlasy sa mu zježili ako ježkovi, sotva lapal po dychu, tak ho vydesil pohľad na starý buk rozvalený cez koľajnice. "Jaaj, prepáč, to ja by som sa Ti mal poďakovať! Si veľmi šikovný a rozumný chlapec!"

A zvedavosť vyhnala všetkých cestujúcich z vlaku von, a všetci sa pozerali na zvalený strom, a všetci Chlapca vysokého ako semafor obdivovali, chválili jeho duchaprítomnosť a ďakovali mu.

A Chlapec? Bol rád, že zachránil vlak a nikomu sa nič nestalo.

<https://blog.rodinka.sk/blog/detail/clanok/o-chlapcovi-ktory-bol-vysoky-ako-semafor/fc490ca4/>